

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

7. září 2023(*)

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daní z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Zásada neutrality DPH – Zásada efektivity – Příliš vysoká sazba DPH na fakturu – Vrácení poplatku – Příímý nárok v?i finan?nímu orgánu – Dopad rizika dvojího vrácení téže DPH“

Ve věci C-453/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Finanzgericht Münster (finan?ní soud v Münsteru, Německo) ze dne 27. června 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 6. července 2022, v řízení

Michael Schütte

proti

Finanzamt Brilon,

SOUDNÍ DV?R (osmý senát),

ve složení: M. Safjan, předseda senátu, K. Jürimäe (zpravodajka), předsedkyně třetího senátu, a N. Piçarra, soudce,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Michaela Schüttea: H. Nieskens, Rechtsanwalt,
- za německou vládu: J. Möller a N. Scheffel, jako zmocněnci,
- za českou vládu: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlášil, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: J. Jokubauskaitė a L. Mantl, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Rady 2006/112/ES ze

dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010 (Úř. věst. 2010, L 189, s. 1) (dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady neutrality daní z přidané hodnoty (DPH) a zásady efektivity.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi žalobcem v původním řízení Michaelem Schüttem a Finanzamt Brilon (finanční úřad v Brilonu, Německo) (dále jen „finanční úřad“) ve věci nároku na osvobození od DPH dodatečně vyměřené německým finančním orgánem a úroků z částky této daně na základě ekvity.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 168 písm. a) směrnice o DPH stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpotit od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;“.

4 Podle čl. 178 písm. a) této směrnice platí, že pro uplatnění nároku na odpotet daně podle čl. 168 písm. a) uvedené směrnice musí mít osoba povinná k dani „při dodáních zboží a poskytnutích služeb [...] fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 6“.

Německé právo

5 Ustanovení § 163 Abgabenordnung (daňový řád, BGBl. 2002 I, s. 3866) (dále jen „AO“) stanoví:

„1) Dať může být stanovena v nižší výši a jednotlivé zdaňovací základy, které ji zvyšují, nemusí být při vyměření daně zohledněny, pokud by bylo vybrání daně v daném případě nespravedlivé.

[...]“

6 Ustanovení §227 AO zní takto:

„Finanční úřady mohou dlužné daňové pohledávky zcela nebo zčásti prominout, pokud by bylo jejich vymáhání s ohledem na okolnosti konkrétního případu nespravedlivé; za stejných podmínek mohou být již zaplacené částky vráceny nebo započteny.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

7 Žalobce v původním řízení je zemědělcem, který je zároveň lesníkem. V letech 2011 až 2013 nakupoval dřevo od různých subdodavatelů a následně je dále prodával a dodával svým zákazníkům jako palivové dřevo. Aťkoli sazba DPH uvedená na fakturách jeho subdodavatelů byla základní sazba ve výši 19 %, sazba, která byla uvedena na fakturách zaslaných žalobcem v původním řízení jeho zákazníkům, byla snižena sazba ve výši 7 %.

8 Dodavatelé pokaždé podali přiznání k DPH a odvedli německým finančním orgánům DPH ve výši 19 %. Naproti tomu žalobce v původním řízení vykázal prodej, který uskutečnil, se sazbou pouze 7 % a odečetl DPH na vstupu související s nákupy se sazbou 19 %. Takto vzniklou

dařovou povinnost žalobce německému finančnímu orgánu uhradil.

9 Finanzgericht Münster (finanční soud v Münsteru, Německo), který je předkládajícím soudem, upřesňuje, že v povodním řízení nikdy nic nenasvědčovalo hrozící platební neschopnosti žalobce, ani podezření na podvod z jeho strany. V rámci dařové kontroly však finanční úřad dospěl k názoru, že plnění žalobce v povodním řízení na výstupu neměla podléhat snížené sazbě DPH, nýbrž základní sazbě.

10 V návaznosti na tuto dařovou kontrolu bylo u Finanzgericht Münster (finanční soud v Münsteru) zahájeno soudní řízení. Uvedený soud v tomto soudním řízení dospěl v rozsudku ze dne 2. července 2019, který nabyl právní moci, k závěru, že plnění žalobce v povodním řízení na výstupu skutečně podléhala snížené sazbě DPH. Uvedený soud nicméně konstatoval, že i nákupy uskutečněné žalobcem v povodním řízení podléhaly snížené sazbě 7 %. Odpověď DPH žalobce v povodním řízení na vstupu byl proto odpovídajícím způsobem snížen.

11 Pro účely splnění povinností vyplývajících z tohoto rozsudku vyměřil finanční úřad rozhodnutími ze dne 30. září 2019 částky DPH dlužné za roky 2011 až 2013, navýšené o úroky. Žalobce v povodním řízení se tedy obrátil na své subdodavatele, aby opravili faktury, které se ho týkaly, a zaplatili mu rozdíl.

12 Všichni subdodavatelé uplatnili vůči žalobci v povodním řízení námitku promlčení podle německého obchodního práva. Dotčené faktury tedy nebyly opraveny a žalobce v povodním řízení požadované částky od svých subdodavatelů zpět neobdržel.

13 Za těchto okolností podal žalobce v povodním řízení dopisem ze dne 24. října 2019 finančnímu úřadu žádost o prominutí dodatečně vyměřené DPH a úroků z této částky DPH z důvodů ekvity v souladu s § 163 a § 227 AO.

14 Finanční úřad tuto žádost zamítl rozhodnutími ze dne 3. a 16. prosince 2019 s odvodněním, že žalobce v povodním řízení je za tuto situaci sám odpovědný. Odvolání podaná žalobcem proti těmto zamítavým rozhodnutím byla rozhodnutím ze dne 24. července 2020 rovněž shledána neopodstatněná.

15 Žalobce v povodním řízení napadl zamítnutí své žádosti o prominutí dodatečně vyměřené DPH u předkládajícího soudu. Tento soud má pochybnosti o výkladu směrnice o DPH, pokud jde o uplatnění zásady dařové neutrality a zásady efektivity na nároky na vrácení daně.

16 Jeho obavy vycházejí rovněž z toho, že by subdodavatelé mohli časově neomezeně opravovat faktury, a tudíž tak uinit k datu, které by následovalo po vrácení daně německými finančními orgány poizovateli. Pokud by tito subdodavatelé následně žádali tyto dařové orgány o vrácení přeplatku, vystavilo by to uvedené orgány riziku, že budou muset vrátit tutěž DPH dvakrát, aniž by nutně mohli uplatnit regres vůči poizovateli, jehož se týkají uvedené faktury.

17 Za těchto okolností se Finanzgericht Münster (finanční soud v Münsteru) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Vyžadují ustanovení směrnice [o DPH] – zejména zásada dařové neutrality, jakož i zásada efektivity – za okolností vci v povodním řízení, aby měl žalobce v povodním řízení přímo vůči finančnímu orgánu nárok na vrácení přeplatku na [DPH], kterou zaplatil svým subdodavatelům, včetně úroků, i když je ještě možné, že subdodavatelé později uplatní u finančního orgánu nároky z důvodu opravy faktur a tento poté – případně – již nebude moci uplatnit regres vůči žalobci v povodním řízení, takže hrozí, že finanční orgán bude muset tutěž [DPH] vrátit dvakrát?“

K p?edb?žné otázce

18 Podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda sm?rnice o DPH, jakož i zásada neutrality DPH a zásada efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují, aby p?íjemce pln?ní m?l p?ímo v?i finan?nímu orgánu nárok na vrácení neoprávn?né naú?tované DPH, kterou zaplatil svým subdodavatel?m a kterou tito subdodavatelé odvedli do státní pokladny, jakož i souvisejících úrok? za okolností, kdy – aniž mu lze vytýkat podvod, zneužití nebo nedbalost – již nemá na toto vrácení od t?chto subdodavatel? nárok z d?vodu proml?ení podle vnitrostátního práva a kdy existuje formální možnost, že se uvedení subdodavatelé budou pozd?ji domáhat vrácení p?eplatku od finan?ního orgánu v návaznosti na opravu faktur, které p?vodn? zaslali p?íjemci tohoto pln?ní.

19 Úvodem je t?eba poznamenat, že nárok na odpot?et je nedílnou sou?ástí systému DPH a nem?že být v zásad? omezen. Cílem režimu odpot?et je totiž zcela sejmout z osoby povinné k dani zatížení DPH, která je splatná nebo byla odvedena v rámci všech jejích hospodá?ských ?inností. Spole?ný systém DPH tedy zaru?uje, že jsou všechny hospodá?ské ?innosti bez ohledu na cíle nebo výsledky t?chto ?inností zdan?ny neutrálním zp?sobem za podmínky, že uvedené ?innosti v zásad? samy o sob? podléhají DPH (rozsudek ze dne 6. února 2014, Fatorie, C?424/12, EU:C:2014:50, body 30 a 31, jakož i citovaná judikatura).

20 Zásada neutrality DPH p?edstavuje v tomto ohledu základní zásadu spole?ného systému DPH. V tomto kontextu lze žádost o vrácení bezd?vodn? zaplacené DPH pod?adit pod nárok na vydání bezd?vodného obohacení, jehož ú?elem je podle ustálené judikatury napravit d?sledky rozporu dan? s unijním právem, a sice tím, že se odstraní hospodá?ská zát?ž, která hospodá?skému subjektu takto bezd?vodn? vznikla a kterou tento subjekt v kone?ném d?sledku skute?n? nesl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. ?ervence 2020, Terracult, C?835/18, EU:C:2020:520, body 24 a 25, jakož i citovaná judikatura).

21 P?i neexistenci unijní právní úpravy ve v?ci žádostí o vrácení daní p?ísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého ?lenského státu stanovit podmínky, za kterých m?že být taková žádost podána, p?í?emž tyto podmínky musí respektovat zásady rovnocennosti a efektivity, to znamená že nesm?jí být mén? p?íznivé než ty, které se týkají obdobných žádostí na základ? vnitrostátního práva, ani nesm?jí v praxi znemož?ovat výkon práv p?iznaných unijním právním řádem (rozsudky ze dne 15. b?ezna 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C?35/05, EU:C:2007:167, bod 37, a ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C?564/15, EU:C:2017:302, bod 50).

22 Vzhledem k tomu, že je v zásad? rovn?ž na ?lenských státech, aby stanovily podmínky, za kterých lze opravit DPH, která byla bezd?vodn? naú?tována, Soudní dv?r p?ipustil, že systém, v n?mž dodavatel zboží, který omylem odvedl DPH da?ovým orgán?m, m?že požadovat její vrácení a po?izovatel tohoto zboží se m?že po tomto dodavateli ob?anskoprávní žalobou domáhat vydání bezd?vodného obohacení, je v souladu se zásadami neutrality DPH a efektivity. Takový systém totiž uvedenému po?izovateli, kterému byla omylem naú?tována da?, umož?uje, aby mu byly vráceny bezd?vodn? zaplacené ?ástky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. b?ezna 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C?35/05, EU:C:2007:167, body 38 a 39, jakož i ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C?564/15, EU:C:2017:302, bod 51).

23 Pokud je ovšem vrácení DPH nemožné ?i nep?ím?en? náro?né, zejména v p?ípad? platební neschopnosti dodavatele, m?že zásada efektivity vyžadovat, aby se dot?ený po?izovatel zboží mohl se žádostí o vrácení DPH obrátit p?ímo na da?ové orgány. ?lenské státy musí upravit nástroje a procesní podmínky pot?ebné k tomu, aby uvedenému po?izovateli bylo umožn?no, v zájmu zachování zásady efektivity, získat zp?t bezd?vodn? naú?tovanou da? (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. b?ezna 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C?35/05, EU:C:2007:167, bod

41, a ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 53).

24 Kromě toho v případě, kdy je na základě objektivních okolností prokázáno, že nárok na vrácení bezdůvodně náúťtované a odvedené DPH je uplatňován podvodně nebo zneužívajícím způsobem, je třeba odmítnout uznat tento nárok (rozsudky ze dne 2. července 2020, Terracult, C-835/18, EU:C:2020:520, bod 38, a ze dne 13. října 2022, HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 28, jakož i citovaná judikatura). Naproti tomu vzhledem k postavení, které zásada neutrality DPH zaujímá v rámci společného systému DPH, se sankce spočívající v úplném odepření nároku na vrácení chybně náúťtované a bezdůvodně odvedené DPH jeví jako nepřiměřená v případě, že nebyl prokázán žádný daňový únik nebo poškození rozpočtu členského státu, a to i v případě prokázané nedbalosti ze strany osoby povinné k dani (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. července 2012, EMS-Bulgaria Transport, C-284/11, EU:C:2012:458, bod 70, a ze dne 2. července 2020, Terracult, C-835/18, EU:C:2020:520, bod 37).

25 Ve světle judikatury citované v bodech 19 až 24 tohoto rozsudku se vnitrostátní právní úprava nebo praxe, která vede k tomu, že poskytovateli zboží je odepřeno vrácení příspětku na DPH, která mu byla bezdůvodně náúťtována a kterou zaplatil svým subdodavatelům, jeví nejen v rozporu se zásadou neutrality DPH a se zásadou efektivity, ale také jako nepřiměřená, pokud si nemůže nárokovat vrácení této daně od těchto subdodavatelů pouze z důvodu promlčení, kterého se všichni nmu dovolávají, a pokud mu není vytýkán žádný podvod, žádné zneužití nebo žádná prokázaná nedbalost z jeho strany.

26 Za těchto podmínek, je-li pro poskytovatele nemožné či nadměrně obtížné získat od subdodavatelů vrácení bezdůvodně náúťtované a zaplacené DPH, je tento poskytovatel v případě neexistence daňového úniku, zneužití nebo prokázané nedbalosti z jeho strany oprávněn obrátit se s žádostí o vrácení daně přímo na daňové orgány.

27 Rozsudek ze dne 13. ledna 2022, Zipvit (C-156/20, EU:C:2022:2), neexistence platební neschopnosti subdodavatelů, ani riziko dvojího vrácení, na které poukazuje předkládající soud, nemohou tento závěr zpochybnit.

28 Zaprvé, pokud jde o poslední uvedený rozsudek, je třeba poukázat na to, že na rozdíl od případu, v němž tkví podvod vci v podvodním řízení, se nárok žalobce ve vci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, týkal plnění, která byla nesprávně osvobozena od DPH. V této vci se však dodavatel nepokusil získat od svého zákazníka DPH, která nebyla omylem zaplacená, a daňový orgán nevydal vci dodavateli opravný daňový výměr. Právě z důvodu těchto okolností Soudní dvůr rozhodl, že osoba povinná k dani nemá nárok na odpočet částky DPH, pokud jí tato částka nebyla fakturována, a nebyla tedy přenesena na konečného spotřebitele (rozsudek ze dne 13. ledna 2022, Zipvit, C-156/20, EU:C:2022:2, bod 31).

29 Zadruhé, pokud jde o otázku, zda neexistence platební neschopnosti dodavatelů může mít vliv na nárok na vrácení DPH s ohledem na judikaturu zmíněnou v bodě 23 tohoto rozsudku, je nesporné, že systematické použití příslovce „zejména“ v této judikatuře prokazuje, že případ platební neschopnosti dodavatelů je pouze jednou z okolností, za kterých může být nemožné nebo nadměrně obtížné dosáhnout vrácení bezdůvodně náúťtované a zaplacené DPH (rozsudky ze dne 15. března 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, bod 41; ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 53; ze dne 11. dubna 2019, PORR Építési Kft., C-691/17, EU:C:2019:327, body 42 a 48, a ze dne 13. října 2022, HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 22).

30 Zatímco, pokud jde o riziko dvojího vrácení z důvodu, že dodavatelé mohou opravit faktury, které podvodně zaslali poskytovateli, k datu, které následuje po vrácení daně finančními orgány poskytovateli, a následně je požádat o vrácení příspětku, je třeba poznamenat, že takové riziko je

za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, v zásadě vyloučeno.

31 Jak je totiž uvedeno v bodě 24 tohoto rozsudku, nárok na vrácení bezdůvodně naúčtované a zaplacené DPH musí být odepřen, je-li prokázáno, že je uplatňován podvodně nebo zneužívajícím způsobem.

32 V této souvislosti Soudní dvůr rozhodl, že v oblasti DPH vyžaduje konstatování existence zneužívajících praktik splnění dvou podmínek. Výsledkem dotčených plnění i přes formální uplatnění podmínek stanovených relevantními ustanoveními směrnice o DPH a vnitrostátních předpisů jí provádějících je získání daňového zvýhodnění, jehož poskytnutí by bylo v rozporu s cílem sledovaným těmito ustanoveními. Dále ze všech objektivních okolností musí vyplývat, že se hlavní účel dotčených plnění omezuje na získání tohoto daňového zvýhodnění (rozsudky ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C-255/02, EU:C:2006:121, body 74 a 75, jakož i ze dne 15. září 2022, HA.EN., C-227/21, EU:C:2022:687, bod 35).

33 V projednávaném případě přitom podle všeho s výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, poskytovatel zaplatil subdodavatelům částky DPH uvedené na fakturách a tyto subdodavatelé odvedli tyto částky DPH finančnímu orgánu. Kdyby tedy uvedení subdodavatelé opravili tyto faktury a podali u tohoto orgánu žádosti o vrácení platebu poté, co tento orgán tento platek vrátil poskytovateli fakturovaného zboží, přestože tyto subdodavatelé nejprve namítli vůči tomuto poskytovateli promlčení, a jasně tak prokázali, že nemají zájem na nápravě situace, nemohly by mít tyto žádosti jiný cíl než získat daňové zvýhodnění v rozporu se zásadou daňové neutrality. Taková praxe by tedy byla zneužívající ve smyslu výše uvedené judikatury a nemohla by vést k vrácení daně uvedeným subdodavatelům, což vylučuje riziko dvojího vrácení.

34 Pokud jde konečně o úroky, Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že pokud členský stát vybral daň v rozporu s unijním právem, mají jednotlivci nárok na vrácení nejen neoprávněně vybrané daně, ale rovněž částek zaplacených tomuto státu nebo tímto státem zadržovaných v přímé souvislosti s touto daní, což zahrnuje rovněž ztráty představované nemožností disponovat peněžními částkami v důsledku předčasné splatnosti daně (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 205, a ze dne 13. října 2022, HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, bod 32).

35 V projednávané věci by pouze splnění povinností vyplývajících z rozsudku předkládajícího soudu ze dne 2. července 2019, kterým byl snížen odpočet daně zaplacené na vstupu z 19 % na 7 %, mohlo žalobce v původním řízení vystavit finanční zátěži odpovídající rozdílu mezi základní sazbou DPH a sníženou sazbou DPH.

36 V případě, že by žalobce v původním řízení již skutečně zaplatil finančnímu orgánu částku odpovídající snížení jeho původního odpočtu, utrpěl by finanční újmu, jelikož s touto částkou nemůže disponovat. Z toho vyplývá, že nedojde-li k vrácení DPH neoprávněně vybrané finančním orgánem v přiměřené lhůtě, musí být tato újma v rozsahu, v němž vyplývá z porušení unijního práva členským státem podle bodu 25 tohoto rozsudku, nahrazena zaplacením úroků z prodlení.

37 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že směrnice o DPH, jakož i zásada neutrality DPH a zásada efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují, aby příjemce plnění měl přímo vůči finančnímu orgánu nárok na vrácení neoprávněně naúčtované DPH, kterou zaplatil svým subdodavatelům a kterou tyto subdodavatelé odvedli do státní pokladny, jakož i souvisejících úroků za okolností, kdy – aniž mu lze vytýkat podvod, zneužití nebo nedbalost – již nemá na toto vrácení od těchto subdodavatelů nárok z důvodu promlčení podle vnitrostátního práva a kdy existuje formální možnost, že se uvedení subdodavatelé budou později domáhat vrácení platebu od finančního orgánu v návaznosti na opravu faktur, které původně zaslali příjemci tohoto plnění. Nedojde-li k vrácení DPH

neoprávněný vybrané finančním orgánem v přiměřené lhůtě, musí být škoda vzniklá v důsledku nemožnosti disponovat částkou odpovídající této neoprávněný vybrané DPH nahrazena zaplacením úroků z prodlení.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, jakož i zásada neutrality daně z přidané hodnoty (DPH) a zásada efektivity

musí být vykládány v tom smyslu, že

vyžadují, aby příjemce plnění mohl přímo vůči finančnímu orgánu nárok na vrácení neoprávněně uáňtované DPH, kterou zaplatil svým subdodavatelům a kterou tito subdodavatelé odvedli do státní pokladny, jakož i souvisejících úroků za okolností, kdy – aniž mu lze vytýkat podvod, zneužití nebo nedbalost – již nemá na toto vrácení od těchto subdodavatelů nárok z důvodu promlčení podle vnitrostátního práva a kdy existuje formální možnost, že se uvedení subdodavatelé budou později domáhat vrácení přepłatku od finančního orgánu v návaznosti na opravu faktur, které původně zaslali příjemci tohoto plnění. Nedojde-li k vrácení DPH neoprávněně vybrané finančním orgánem v přiměřené lhůtě, musí být škoda vzniklá v důsledku nemožnosti disponovat částkou odpovídající této neoprávněně vybrané DPH nahrazena zaplacením úroků z prodlení.

Podpisy

* Jednací jazyk: němčina.